

Thuis in Welzijn hoopt vereenzaming in Den Haag te bestrijden

DEN HAAG-WEST - Een Thuishuisproject om ook in Den Haag vereenzaming tegen te gaan. Als het aan Jan Ruyten ligt komt dat er. De directeur van Thuis in Welzijn uit Kamerik hoopt er met de gemeente Den Haag en met de woningcorporaties afspraken over te maken.

In een hechte gemeenschap kan het haast niet anders of eenzaamheid is iets van horen zeggen. "Maar net als elders in het land zal het vaker eigen ervaring zijn", zegt Ruyten. Of neem nieuwjaarsrecepties waar velen samenkomen om elkaar het beste toe te wensen. "Je zult daar heel wat mensen treffen die zich afvragen wat ze daar nu doen en wie van de anderen ze eigenlijk kennen." Het zijn volgens hem ook herkenbare bijeenkomsten waar mensen eenzaam kunnen zijn.

Onder het motto 'laat niemand in eenzaamheid' beijvert Thuis in Welzijn zich voor het Thuishuisproject. Dat voorziet in een woning voor vijf tot zeven alleenstaande zestigplussers met een smalle beurs. Die hebben daar elk 40 vierkante meter eigen ruimte met een woon- en slaapkamer, badkamer en een pantry en delen een keuken, huiskamer, een hobbyruimte en ook een logeerkamer en een tuin. Vrijwilligers reiken ze in voorkomende gevallen een helpende hand. Het resultaat volgens Ruyten: "Mensen kunnen zich er nog wel alleen voelen maar zijn niet meer eenzaam."

Studentenhuis

De opzet doet een beetje denken aan die van een studentenhuis; de reden dat deze vorm van huisvesting ook wel 'studentenhuis voor ouderen' wordt genoemd. Het eerste Thuishuis werd in Deurne gesticht. Daarna volgden Amstelveen, Harderwijk en Woerden. De vijfde komt in het

Noord Hollandse Winkel en de zesde hopelijk in Reeuwijk, zegt Ruyten. Wonen in het net opgeleverde Thuishuis van Woerden kost de bewoners 500 euro per maand. Inclusief servicekosten blijft het totaal beneden de grens van de huurtoeslag. Het is een innovatieve vorm van sociale huur die doorstroming op gang brengt. In Woerden is de jongste bewoner van het Thuishuis 62 en de oudste 87. Met een maximum van zeven bewoners de bewoners het overzicht op hun huishouden.

Ruytens organisatie won met dit concept in 2015 de Nationale Eenzaamheidsprijs. Een onafhankelijke studie van RIGO Research en Advies uit Amsterdam toonde volgens hem in 2015 een rendement aan tot 175 procent. Dat getal gaat uit van kostenbesparingen op zorg en welzijn, zegt Ruyten. "De onderzoekers bepaalden hoeveel kosten de mensen die in een Thuishuis wonen voor hun zorg en wel-

zijn zouden hebben gemaakt als ze daar niet zouden wonen. Die bedragen zijn afgezet tegen de kosten die met een Thuishuis zijn gemoeid." Voor deze berekeningen zijn rekenmodules ontwikkeld.

Vrijwilligers

Er is ook een Thuishuis voor mensen met dementie en een voor migrantenouderen in voorbereiding gereed. In alle gevallen ondersteunen professionals vrijwilligers. En telkens gaat welzijn boven zorg, zegt Ruyten. Mensen knappen volgens hem op in een Thuishuis. "Je kunt overal met een rolstoel heen maar we gaan niet overal beugels ophangen, want elke beugel doet aan zorg denken. Je ziet ook dat mensen steeds minder afhankelijk worden van hun rollator en steeds meer zelfvertrouwen krijgen." De bewoners van een Thuishuis voelen zich aantoonbaar minder eenzaam. "Ze wonen immers samen met mensen die het leuk vinden om

met elkaar wat te ondernemen." In voorkomende gevallen kunnen de bewoners een beroep doen op een vrijwilligersorganisatie. De coördinator laat de bewoners zich zoveel mogelijk zelf redden en stapt niet meteen de zorg in. De groep van bewoners wordt aan de hand van een kennismakingsprogramma samengesteld. "Daarna zijn ze zelf verantwoordelijk en kiezen ze zelf nieuwe medebewoners wanneer mensen door overlijden wegvallen", zegt Ruyten. Ook die selectie doet wel wat denken aan de manier waarop nieuw medebewoners voor studentenhuisen worden gevonden. De bewoners zijn ook zelf verantwoordelijk voor het onderhoud van de woning.

Woningcorporaties

Niemand in Nederland vindt dit geen leuk project, constateert Ruyten. Maar woningcorporaties staan volgens hem nog niet in de rij om eraan deel te nemen. "De meesten zijn nog niet gekomen van de corporatiecrisis en zijn nog voorzichtig om te investeren in het concept." Behoeft

aan Thuishuizen is er volop. In 2006 al stelde Eindhoven, een gemeente met zo'n 200.000 inwoners vast dat er plaats is voor 120 Thuishuizen. Die behoefte is alleen maar toegenomen. Mensen zien er bijvoorbeeld hun ouders liever wonen dan in een tehuis.

Gemeenten en corporaties begrijpen elkaar niet altijd even goed, vindt Ruyten. Waar de een in periodes van hooguit vier jaar denkt rekent de ander met veertig jaar of nog meer. "We hopen dat de overheid de verantwoordelijkheid neemt voor nieuwe vormen van sociale innovatie. Koop je een elektronische kat die mensen met dementie kunnen aaien dan krijg je daar subsidie voor maar niet om in één keer vijftig Thuishuizen te realiseren. De meeste kleinschalige woonvormen komen uit de zorg en zorg is business: er moet verdiend worden. Ons welzijnsproject ontzorgt juist en valt daardoor buiten het reguliere financieringssysteem van en dus naast de reguliere subsidiemogelijkheden."

Foto: PR